

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การแต่งกลอนนิราศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ระหว่างทางบันทึก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง บันทึกไว้ระหว่างทาง
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลอนนิราศ

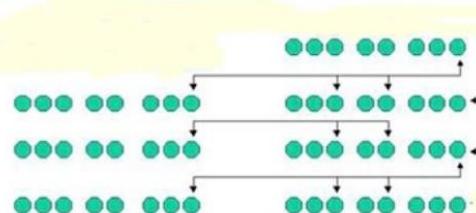
ความหมายของนิราศ

นิราศ แปลว่า การจากไป การพารากาذا ในทางขันหลักษณ์หมายถึง บทประพันธ์ที่พรรณนาถึงการจากเดินฐานที่อยู่ไปในที่ต่างๆ ด้วยมีการบรรยายถึงสิ่งที่ได้พบเห็นตลอดการเดินทาง และ ต้องรำฟังรำพันถึงคืนรักหรือภารยา ถ้าไม่มีก็ต้องสมมุติขึ้นเชิงจะถูกต้องตามแบบการแต่งนิราศ ในการบรรยายและพรรณนาคลอดเส้นทางการเดินทางนั้น กวีมักจะบรรยายถึงสิ่งที่ได้พบเห็น แล้วเปรียบเทียบกับความในใจของคน เมื่อต้องหลับพารากาذاหันไป อันเป็นที่รัก ทั้งในด้านความรัก และความทุขหรือวิสัยวิธี

วิธีการตัวชี้ช่องนิราศ

- คำประพันธ์ที่ใช้ในการแต่งนิราศ สมัยอยุธยานิยมแต่งเป็นโครง เช่น ก้าสรวงศรีปราชญ์ หวานมาส สมบัตันโภสินทร์นิยมแต่งเป็นกลอน เช่น กลอนนิราศของสุนทรีย์ นิราศล่อนตอนของหม่อมราชทัพ นิราศ อบโลกของแสงทอง นิราศที่แต่งเป็นกาพย์ท่อโคลง มี ๑. เรื่อง คือ กาพย์ ห่อโคลงนิราศพระบาทของเจ้าฟ้าธรรมราเมศร นอกจากนั้นนิราศบังอาจ แต่งเป็นทั้งร้อย韻ได้ด้วย ซึ่งนิราศมีวิธีการตั้งดังนี้
๑. ตั้งคามีอสตานาที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางของรู้แต่ง เช่น นิราศพระบาท นิราศล่อนตอน
๒. ตั้งคามีชื่อผู้แต่ง เช่น นิราศนิเวศ กำสรวงศรีปราชญ์
๓. ตั้งคามีเนื้อร้อง เช่น หวานมาส นิราศเตือน
๔. ตั้งคามีอัตลักษณ์ เช่น นิราศสิดา นิราศอิหมา

แผนผังขั้นตอนกลอนนิราศ

ลักษณะของกลอนนิราศ

- ขึ้นต้นด้วยวรรครับของบทหนอก ส่วนวรรคสลับเว้นว่างไว
- วรรคนึงใช้ค้ำดัง ๗-๙ คำ
- สัมผัสและความไฟเราะอื่น เหมือนกับกลอนแปด
- กลอนนิราศมักขึ้นต้นด้วยคำว่า “นิราศ” จบด้วยบทโทกและคำสุดท้ายจะต้องลงท้าย “อยู่”

ใบความรู้ “การแต่งกลอนนิราศ” ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ประวัติ

หนังสือประเกคนิราศ นำจะเป็นภาษาขัน南 และนำจะเป็นภาษาบาลี ภาษาด้วยบุคคลที่เป็นกวีนั้น เมื่อต้องเดินทาง ย่อมติดอ่านที่จะพรรณนาถึงความรู้สึกต่างๆ ที่คุณเองมี หากเป็นการเดินทางนั้นที่ต้องผลัดพรากคู่ยิ่งแล้ว อาการนั้นจะสูงเป็นพิเศษ นอกจากนี้ การเดินทางยังเป็นแหล่งข้อมูลอย่างมาก ที่เกี่ยวกับการน้ำมาร้อยเรียง เล่าเรื่องได้อย่างเพลิดเพลิน ตัวอย่างเช่น เมฆทุต บทกริ่งของกิติสาส กวีภาษาตันสักกด โน้มนิยมในราม หนังสือที่แต่งตามชนบทของนิราศ นั้นมีปรากฏมาตั้งแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา เมื่อ โคลงนิราศหรือภูมิชัย แต่งสมัยพระเจ้าปราสาททอง, โคลงกำสรวง แต่งในสมัยสมเด็จพระนราฯ นั่นเป็นต้น

นิราศหลายเรื่องจะตั้งชื่อขึ้นด้วยคำว่า นิราศ ดังปรากฏให้เห็นอยู่แล้วในบทความนี้ อย่างไรก็ตาม ยังมีนิราศอีกหลายเรื่องที่ไม่ได้ตั้งชื่อ หรือเรียกชื่อว่า นิราศ เช่น รำพันพิราป, โคลงมังกรารบเชียงใหม่ เป็นต้น

ลักษณะขั้นตอนของกลอนนิราศ มีดังนี้

๑. วรรคหนึ่งๆ มีจำนวนคำ ๕-๑๐ คำ สองวรรคเป็น ๑ คำกลอน หรือ ๑ บท สong คำกลอน หรือ ๒ บทเป็น ๑ บท
๒. วรรคแรกเรียกว่า วรรคสตัพหรือวรคสัพ วรรคที่สองเรียกว่า วรรครับ วรรคที่สามเรียกว่า วรรครอง และวรคที่สี่เรียกว่า วรรคสั้น
๓. บทแรกของเรื่องเริ่มต้นด้วยวรรครับหรือวรคที่ ๒ และจบเรื่องด้วยคำว่า เอย
๔. การสัมผัส ค่าสุดท้ายของวรคที่หนึ่งสัมผัสไปยังคำที่ ๑ หรือ ๒ หรือ ๓ หรือ ๔ ของวรคที่ ๒ คำสุดท้ายของวรคที่ ๒ สัมผัสไปยังคำสุดท้ายของวรคที่ ๓ คำสุดท้ายของวรคที่ ๓ สัมผัสไปยังคำที่ ๑ หรือ ๒ หรือ ๓ หรือ ๔ ของวรคที่ ๔ ในกรณีที่แต่งหลายบท คำสุดท้ายของวรคที่ ๔ ต้องสัมผัสไปยังคำสุดท้ายของวรคที่ ๑ ของบทต่อไป

ใบงานกิจกรรมกลุ่ม

“ล่องเรือ เขียนนิราศ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งนิรภัยในประเด็น “บันทึกไว้ระหว่างทาง” โดยกำหนดเนื้อหาและตั้งชื่อหัวข้อใหม่ๆ ให้เหมาะสม

การเตรียมการ

นิรากที่แต่งเกี่ยวกับอะไร

.....
.....
.....

โครงเรื่อง

.....
.....
.....
.....

คำศัพท์สำคัญที่ใช้
